

RYTOJUS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

11 Nr 1927 m. gegužės (mayo) 12

ARGENTINOS LIETUVIŲ

DARBININKŲ SAVAITRAŠTIS

1 metai

Ginevroj prasidėjo Tarptautinė ekonominė konferencija. Nusigando buržujai. Sovietų Rusijos ūkio kylimas nustebino visą pasaulį.

Rytojaus skaitytojų ir pritarėjų žiniai.

Daugelis nori skaityti laikraštį, bet dėl nepastovaus darbo, nuolatinių mainų gyvenamos vietos, laikraštį nedrįsta užsisakyti.

Šių priežasčių nereikia paisyti, užsakyti laikraščiai visuomet siunčiami į namus, nors gyvenamoji vieta kas savaitę būtų mainoma, jei tik administracijai yra priduta antrašas.

Tik labai prašome, kad antrašai būtų prisiųsti pilni ir teisingi. Nepaisant šios taisyklės, laikraštis grįžta atgal su laiškanėsio užrašu «ta ypata tenai negyvena». Siųsdami administracijai antrašą visados prisiųskite senąjį antrašą, nes pasitaiko vienkoki vardai ir pavardės, kas sudaro administracijai abejonės. Jei kokį numerį negausite, praneškite, prisiųsimė.

Draugai skaitytojai, jei kiekvienas iš jūsų surastumėte po vieną naują laikraščio skaitytoją ir parinktumėte dėl laikraščio aukų, — tuomet Rytojaus formata rastųsi galimybė padidinti ir pajvairinti.

K. Undraitis
Administratorius.

Iš Tarptautinės Ekonominės Konferencijos ištraukos.

Ginevro (Šveicarijoje), 8 gegužės — Tarptautinė Ekonominė Konferencija, vykstančioji Šveicarijoje Ginevros mieste, Sovietų Rusijos delegacijos nariai Sokolnikovas ir Olšinskis, pasakė įdomias ir gana ilgas prakalbas, kuriose plačiai išdėstė prieškarinę ir dabartinę Rusijos ekonominę padėtį.

Sokolnikovas skaitlinėmis nupiešė, kad 1913 m. Rusijos produkcija į metus siekė 7 milijonus rublių; 1925-26 m. siekia 7 milijonus 360 tūkstančių r.; 1926 m. ir pradžioje 1927 m. pasiekė jau 8 milijonus r. Žemdirbystės gaminių apyvarta 1912 m. siekia 11 milijonų 770 tūkstančių r.; 1926-27 m. siekia 11 milijonų 900 tūkstančių r.; 1924 m. iš priežasties blogo javų derliaus, šalies produkcija kiek sumažėjo. Bet 1925-1926 m. depozituota javų 300 milijonų tonų.

Olšinskis savo ilgoj kalboj išdėstė ekonominę padėtį Rusijos, kurios ūkis yra didei nukentėjęs nuo pilietinės karės, revoliucijos, ir dabar jau įvesta socialistinė tvarka, ir sulygino ekonominę padėtį tų šalių, kuriose nebuvo revoliucijos ir viešpatauja kapitalistinė tvarka.

Palyginimas parodė, kad buržuazinėse šalyse produkcija kas metai krinta žemyn o Rusijoje kyla.

Baigdamas Olšinskis kalbą, patiekė konferencijos dalyviams Sovietų Rusijos valdžios programą sekančią:

1) Panaikinti visas karo skolas, dėl ko bus lengviau atstatyti karės išgriautą ūkį.

2) Pakeisti darbininkams visose industrijos šakose algas.

3) Galutinai pripažinti 8 val. darbo dieną suaugusiems darbi-

ninkams ir 6 val. d. d. del moterų ir nepilnamečių darbininkų.

4) Sutverti vieną stiprią darbininkų organizaciją, kuri turėtų pilną teisį vesti streiką kovą prieš savo išnaudotojus.

5) Aprūpinimas bedarbių, kurie kenčia didį skurdą iš priežasties trustų ir kitų kap. įmonių.

6) Kova prieš produktų kainų kėlimą, kurias nustato trustas ir įvairūs spekulantai.

7) Visoms pavergtoms imperialistų tautoms duoti pilną laisvę politikoj ir ekonomijoj.

8) Panaikinti įvežimo ir išvežimo muitus.

9) Panaikinti militarinę intervenciją Kinijoje ir jai pripažinti pilną laisvę tvarkytis visose srityse.

10) Galutinai panaikinti blokadą nuo Sov. Rusijos.

11) Galutinai visoms šalims nusiginkluoti ir panaikinti saugumą, jūrių ir oro karuomenę ir iš jos sudaryti stiprią darbo armiją.

Žinios liudija, kuomet Olšinskis dėstė šią programą, tai toliaus sėdintieji konferencijos dalyviai nuo Olšinskio, pakilo iš vietų ir grūdosi artyn prie jo, kad kiekvieną jo ištartą žodį gerai įsitėmijus.

Dabar Paryžiaus ir Londono spauda vien tik užimta nagrinėjimu Sovietų Rusijos delegacijos pateiktąja programą.

Jūrių gylis.

Berlynas, 6 gegužės. — Vokiečių karės laivas «Enden» plaukdamas iš Madagaskaro į Nagasaki pamiravo jūros gylį ir sužinojo, kad toje vietoj jūrių gylis siekia 10 tūkstančių 430 metrų.

Atsistatydino Čilės prezidentas.

Santiago, 7 gegužės. — Ministrų kabinetas priėmė atsistatydinimą prezidento Lorrain.

Dabar šalį valdo užsienių kapitalistams parduotas generolas-avantiūristas Ibaniez. Jisai žiauriai persekioja liaudį, ypatingai darbininkus. Labiau susipratusių darbininkus (komunistus) kiša į kalėjimą arba išdeportuoja.

PAGERBĖ LAKŪNA.

Italijos lakūnui de Pinedo, Nev-Yorko fašistai buvo surengę pagerbimo bankietą, kuriame dalyvavo apie 200 fašistų. Balius liko sutrukdintas fašizmo priešais: minia iš 300 ypatų užpuolė fašistus ir gerokai juos apmušė. 40 policijantų stengėsi apsaugoti lakūno kailį. Jis matydamas tokį pagerbimą — sėdo į automobilį ir vos paspruko neapdaužtas. Šiam gaivalui panašiai buvo atsitikę ir Argentinoj, kuomet jam Palermos alaus dirbtuvės fabrikantai surengė balių.

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS antrašas:
Puentecito 2333 dep. 2 Buenos Aires Rep. Argentina
Laikraščio kaina: vieniems metams \$6,00%, pusei — \$3,00%
trims mėnesiams — \$1,50%; atskiras N — \$0,15%
Kaina užsieny vieniems metams 3 doleriai
Siunčiamos korespondencijos turi būti teisingos, visuomet patikrintos. Neišpildžius šio reikalavimo, rankraščiai nebus talpinami.

Skelbimai apmokami sulyg susitarimo

DAUG PARAZITŲ.

Berisso. Tarp 24 tūkstančių gyventojų randasi virš 100 kinelių ir panašių šmugelninkų, kurie kaip galėdami išnaudoja darbininkus. Nesipratusieji ir turto ieškotojai nuneša ir atiduoda tiems parazitams savo sunkiai uždirbtą skatiką ir tuo — išsivelka ant savęs vargą ir kitokius nūkumus. Provincijos policija gavo prisakymą nuo vyriausybės gaudyti ir naikinti kinelių ir tam panašių parazitų lizdus.

Nekurie iš mūsų tautiečių ir-gi neatsileka nuo kitų, varo tą šmugelį.

Bet kaip buržuazinė valdžia naikintų šių šmugelių vis jų neišnaikins, nes tai buržuazinio surėdymo naturalus apsireiškimas.

Dabar jau atsargūs.

Sovietų Rusijos delegacija jau atvyko Ginevron kurie dalyvaus Ekonominė Konferencijoj. Šveicarų valdžios delegatams pasitvėrė didelė sargyba, bijodama jog ir šį kartą neatsitiktų panašaus, kaip per Londonos konferenciją, kuomet tapo nužudytas Sovietų Rusijos delegatas Brovskis.

Susitarė smaugti darbininkus.

Londonas 7 gegužės. — Iš Madrido korespondentas praneša, kad Portugalijos policijos viršininkas priėjo į Madridą.

Siame mieste įvyks Konferencija bendrai kovoti prieš komunistus. Šioj konferencijoj dalyvaus Francijos, Italijos, Ispanijos, Portugalijos ir Anglijos policijos viršininkai.

Išlindo iš jūrių aukso kalnas.

Maskva, 4 gegužės. — Naktįje iš 2 į 3 gegužės Kaspijos jūrose (piešinėj Sov. Rusijos daly) išsiveržė ugnikalnis. Išsiveržimas buvo taip smarkus, kad ugnis iš vandens kilo keliošimties metrų aukštumo, tęsėsi 15 min.

Pasibaigus išsiveržimui, toj vietoj pasirodė didelė sala. Ekspertai ištyrę šią salą, praneša, kad joje yra daug brangių metalų.

Žuvo lakūnas.

Paryžius, 4 gegužės. — Francijos lakūnas lėkė orlaiviu iš Paryžiaus į B-Aires ir kelyje žuvo. Spėjama, kad jis turėjo nukristi į jūros netoli salos P. Noronha arba Brazilijos pakraštį.

Jau ir socialistai negeriai?

Barselonas (Ispanijoj), 6 gegužės. — Ispanijos valdžia ištrėmė socialistą Ferratges užtai, kad jis 1-ą gegužės savo prakalboje kritikavo religiją ir valdžios darbus.

Misisipės vanduo vis dar kyla.

Dabartiniu laiku randasi užlieta virš 12 tūkstančių kvadr. kilometrų žemės ploto. Valdžia paliepė Louisianos gyventojams aplėisti kraštą. Technikai nors mažai turi vilties, bet deda pastangas apsaugoti miestą Nueva Orleans, nes jame grėsia pavojus pusei milijono gyventojų.

Apskaičiuota, jog nuostoliai viršina 30 milijonų dolerių.

Taikosi į marčias.

Lietuvių fašistų draugija «Lietuva» pastaruoju laiku pradėjo siuntinėti piršlius «Susivienijimui», — pana «Lietuva» su savo saldiežuvavimais nori pavilioti jaunikaitį «Susivienijimą» ir pagaliau už jo ištekti. 7 gegužės pana «Lietuva» su piršliais, ir palydovais net atvažiavo pas «Susivienijimą» ant pervaizdų.

«Susivienijimui», reikia būti atsargiam. Jei pana «Lietuva», taikosi pas jus į marčias, tai ne dėlto, kad «Susivienijimas», yra gražus vyras, bet dėlto, kad «Susivienijimas», turi keletą centų, apie kuriuos pana «Lietuva», yra labai susirūpinusi.

«Susivienijimas», turi suprasti, kad jis yra kilęs iš prastų darbo žmonių auklėtų fabriko karščiuose ir dūmuose; pana «Lietuva», išauklėta paražitinei, juodo darbo niekuomet nedirbo ir nedirbs.

«Susivienijimas», paėmęs tokią marčią, baiks savo gyvenimo dienas kasdieniniuose vaiduose ir nuo savo luomo, darbininkų klasės, užsitrauks paniekimą.

Brolau «Susivienijime», — jei tavo tarpe randasi šalininkų šioms praigaištingoms vedyboms — mesk juos iš savo tarpo!

Žvalgas.

Ar jau žinai, Drauge, kad pirmas «Rytojaus», bendrovės visuotinas susivaižavimas įvyks š. m. 9 liepos. Susivaižavimas padės pamatą Lietuvių Darbininkų Judėjimui Pietų Amerikoj. Susivaižavimas atsibus kartu su L. D. A. D. P. A. Kad susivaižavimo dalyviai linksmiaus laiką praleistų — tą dieną draugai menininkai žada statyti labai įdomų koncertą, susidedantį iš balalaidų, mandalinių ir gitarų. Ruoškimės Draugai!

V. Venckūnas

B-vės pirmininkas.

Emigrantai! — kaip tik jūs išlipat iš laivo, jus pasitinka įvairūs apgavikai. Pastaruoju laiku panašių gailių atsirado ir lietuviškai kalbančių. Šie daugiausia užsiima suviliojimu moterų ir „ieškojimu darbų.“ Jau daugelį emigrantų pasisekė apgauti. Saugokitės jų!

Todėl jei kam rūpi sužinoti šio krašto gyvenimo sąlygas, kreipkitės į „Rytojaus“ redakciją. Čia jūs gausite patarimus veltui ir teisingus.

Profinterno atsišaukimas į viso pasaulio darbininkus ir darbininkes

Šalin Lietuvos fašistai ir žmogžudžiai!

Pasauliniui revoliuciniam profesinui judėjimui užduotas dar vienas sunkus smūgis, dar keletas aktingų darbininkų judėjimo darbuotojų krito nuo fašistinių galvazudžių rankų.

Fašistai, užgrobę valdžią Lietuvoje, pirmoji eilė, ėmėsi išardymo darbininkų judėjimo ir izolinio panaikinimo jo vadovų. Keturi aktingiausi draugai sušaudyti, desėtkai sugrūsta kalėjimuosna ir daugeliui jų grėsia mirties bausmė.

Lietuvos fašistai veikia atvirai; jie neranda reikalinga pravesti dargi teismo komediją. Pasirinkimas aukų pavestas ištisai karininkams.

Viso pasaulio darbininkai ir darbininkės! Fašistinis perversmas Lietuvoje dar kartą įrodė viešpatavimą pasaulinės buržuazijos bendro fronto. Už Lietuvos fašistų nuga-

ros stovi vabovos pasaulinės reakcijos—Anglijos imperializmas.

Fašistinis perversmas dar kartą parodė, kad reformistai savo taktika palengvina ir priruošia fašizmo atėjimą.

Viso pasaulio darbininkai turi pravesti energingą ir nepailstamą kampaniją prieš fašizmo šėlimą Lietuvoje ir kitose šalyse. Reikalingi išplėsti aukas iš Lietuvos budo rankų.

Visų pakraipų darbininkai privalo vesti kovą prieš fašizmą ir prieš kapitalo antpuolį.

Šalin fašistinis kraujo ir provokacijos režimas! Laukan išdavikus ir šalininkus fašizmo iš darbininkų judėjimo eilių! Tegyvuoja pasaulinio profesinio judėjimo vienybė ir darbininkų klesos pergalė!

PROFINTERNO PILDOMASIS BIURAS.

PAGRINDINĖS ŠAKNYS IDEJOS IR JOS PAVIDALAI.

Labai dažnai literatūroje užtinkame žodį «ideja». Bet kas yra ta ideja, tai nevisi apie ją vienodai suprantą.

Teologai bando išaiškinti, kad ideja yra atsiųsta iš dangaus, nuo pono dievo, geros valios žmonėms, pavidale dvasios šventos, karvelio.

Bet šių dienų mokslas ir visa pažangesnėji visuomenė, teologų tokią naivišką išaiškinimą atmetė.

Tai kas ištikrųjų yra ideja, kuom ji remiasi ir koks jos pavidalas? Ideja yra gamybos refleksas (atspindys) žmogaus sieloje; remiasi grynai materialiu žmogaus išrokavimu. Kiekvienoje partijoje, kiekviename luome glūdi viena ideja—kad sumažinti savo skurdą—ap rūpinti savo gyvenimą reikmenimis.

Kokį pavidalą turi krikščionių ideja?

Barbariška. Krikščionys remdami savo ideja griūdavo ir degindavo miestus, sodybas; kardu žudydavo arba ant laužų degindavo žmones.

Ir jei ideja yra dievo atsiųsta, tai kodėl jie taip darydavo?

Darydavo tik todėl, kad atimti iš žmonių turtus ir sau prisisavinti. Kryžiaus karai, Varfolumejaus naktis, Vidurinių Amžių Inkvizicija, buvo vedama tik grynai materialiams—grobimo reikalams.

Taip ir šiandien krikščionių ir buržuazijos valdančioji klasė ideją vartoja šiems reikalams. Jie vartoja ją apsaugojimui užgriebtų turtų ir, kad laikius pavergime milijonus darbo žmonių.

Kokį pavidalą turi darbininkų ideja?

Humanitariška. Darbininkų klasė vartoja ją, kad gražinti sau visus turtus, kurie juos savo rankomis pagamino ir, kad atimti iš valdančiosios kunigų ir kapitalistų klasės rankų valdžios vairą ir galutinai (ant visuomet) panaikinti šį surėdymą, kamė vieni gali apiplėšinėti viešai arba slapta kitus, t. y. žmogus žmogų.

Kodėl darbininkai atmeta krikščionišką ir buržuazinę ideją? Užtai, kad šių luomų idejos aprūpina tik nedidelės saujalės reikalus. Darbininkų klasė supranta, kad kol šių luomų ideja viešpataus—visuomet ant žemės žydės skurdas, kančios; žvangės ginklai ir nesibaigs liejasi žmonijos ašaros ir kraujas.

Krikščionių ir kapitalistų ideja—yra žmonių liguistų ir blogos valios ideja.

Darbininkų klasė per ilgą laiką iš savo kovų istorijos pastebėjo, kad jų ideja turi apimti plačiuosius žmonių sluoksnius ir pritaikinti ateičiai. Darbininkų ideja liuosuoja žmoniją iš krikščionių ir kapitalistų žabangų.

Darbininkų ideja—sveiko proto ir geros valios žmonių ideja.

Vijoklė.

LAUKŲ DARBININKŲ ATVIRAS LAIŠKAS Į DARBININKES.

Draugės Darbininkės!

Kodėl mes snaudžiam, tylim? Argi mes mažiau naudojamos už vyrus darbininkus?—Dar labiau!

Jau visame pasaulyje atbunda moterys ir spiečiasi į savo organizacijas. Mes irgi privalome imti į kitų šalių susipratusių moterų darbinių pavyzdį ir eiti jų pėdomis.

Jau ir čia Argentinoje, moterys darbininkės tveria savo organizaciją ir ko-gi mes lietuvės laukiame? Mūsų skaičius auga, auga ir vargai. Tiesiog pažvelgkim, kaip moterys yra visose gamybos šakose bauriai išnaudojamos. Fabrike mes dirbame darbuotojais kaip ir vyrai, bet mokesį gauname daug mažesnį. Jei mėtarnaujam mieste arba dvaruose, kaip buržujus, mes turime dirbti į parą po 16—18 valandų už 25—50 pez-

JEI NORITE PASIŪSTI PINIGUS Į LIETUVĄ UŽ PIGIĄ KAINĄ DOLERIAIS, KREIPKITĖS Į

INTERNATIONALE

Victoria 1173

Buenos Aires

korespondentas

PRAMONĖS IR PREKYBOS BANKOS PRAGOJ

Siunčiam-e Dolerius į Lietuvą ir kitus kraštus už daug pigesnę kainą negu kitos įstaigos.

Priimame pinigus apsaugon, mokame 4% metams, pinigus grąžiname ant kiekvieno pareikalavimo kliento be jokių užtrūkymų.

Parduodame laivakortes į Lietuvą arba iš Lietuvos numažintomis kainomis ant patogiausių ir greičiausių laivų.

Laiškus iš Lietuvos galima adresuoti ant mūsų antrašo kuriuos priduosime veltui į gyvenamąją vietą greitu laiku.

Internationale

Victoria 1173

Buenos Aires

Irgi gerina būvį.

Saladillo.

Cionais gyvena kelios dešimtys lietuvių darbininkų. Jie visi dirba gyvulių mūšykloje, iš jų nemaža dalis yra gerai organizuoti kortožinkai. Šie vyrai atėję nuo darbo liuosą valandėlę nesistenge sunaudoti del lavinimo proto knygielių, laikraščių skaitymu arba poilsiu.

Bet kaip galint greičiaus skubinas numesti prakaito primirkusius rūbus ir bėga į sutartą vietą kortuoti.

Jie netik, kad neturi laiko pailsėti pes ištisas naktis, bet dar pralošia taip sunkiai uždirbtą centą. Jau atsiranda net tokių, kuriems pailsėkė išlošti iš savo draugų darbininkų keletas desėtkų pesų, pasijuto esą turtingi, manydami, kad ir visuomet taip seksis,—mete ir darba kurio pelnydavosi sau duonos kasnį. Bet vargšai, skaudžiai apsiriko,—pralošė paskutinį centą! Nemažai yra ir tuoti nei vieno nario minėtos drautokių, kurie ieško savo laimės „kine-gijos.

mėnesį. Mus buržujų ponios, vai tai už menkiausia niekniekį bara, toloja. Jų šunes kur-kas labiau gerbiami kaip mes.

Moterys Darbininkės! Mes kapitalizmo žeminamos, niekinamos, naudojamos. Tokį gyvenimą ilgiau kęsti nebegalime. Organizuokimės ir kartu su vyrais darbininkais kovokime prieš vieną bendrą priešą—kapitalizmą.

Pasaulio Vargdienė.

Savieji pešasi

Kuomet plėšikai užpuola žmogų ir jį apiplėšia, visuomet tarp jų laikė grobio pasidalinimo iškyla ginčai o pagaliaus ir muštinės. Šitokią tesiasi iki sekančiam užpuolimui. Užpuolimai pas juos daroma bendrai ir solidarai.

Šie santykiai esą pas visų rūšių tokius specialistus,—pradedant nuo paprasčiausios vagių bandos, baigiant aukščiausia rūšia, tai yra tais kurie šitokiu darbu užsiimdinėja pagal tam tikrus įstatymus.

1919 m. Smetona ir Ko. sudarė koalicinę valdžią į kurią įėjo ir tautininkai, ir krikščionys demokratai, ir valstiečiai liaudininkai, ir socialdemokratai. Visi jie tais metais apiplėšinėjo šalį. Jei kas jų siekiam bandydavo kelią pastoti—tokius žudydavo be pasigailėjimo ir visuomenei skelbdavo, kad jie tėvynę vadoja nuo „bolševikų pavojaus“.

Visuomet beplėšikaudami tarpe jų iškyla kivirčiai—varžytinės: kiekviena iš šių partijų stengiasi turėti pirmenybę apiplėšinėti piliečius ir stipresnieji visuomet meta silpnesnius laukan.

1920 m, k. demokratai paėmė valdžios vairą į savo rankas—išmetė už durų visai kitas partijas (tautininkus, valstiečius-liaudininkus ir socialdemokratus) ir apiplėšinėjo šalį ištisus šešis metus. Žinoma, pasilikusioms už durų partijoms širdis skaudėjo matydamos k. demokratus

tokius didelius turtus kraujanties. Šioms partijoms kito kelio nebuvo kaip tik iš pasaly kandžioti valdančiąją partiją, k. demokratus. Tautininkai, valstiečiai-liaudininkai ir socialdemokratai vedė kovą prieš k. demokratus. Kuomet labiau k. demokratus užpykindavo, tuomet jie savo priešininkus imdavo „bausti“—tai į kalėjimą kelioms paroms pasodindavo, tai piniginę pabaudą uždėdavo, o smarkiausia kovotoja, Voldemarą, net visam karo stovui, buvo išsiuntę į „Sibirą“—Varnius.

1926 m., gegužės mėnesį, k. demokratai prašalinami iš valdžios, ir jų vietas užima valstiečiai-liaudininkai su socialdemokratais.

Už durų pasilieka senai tykanti valdžios, tautininkai ir ilgą laiką sėdėjusieji k. demokratai. Siedvi partiji, nors ir nepersenai graibstėsi už gerklų—pasibučiuoja ir susiblokuoja prieš valdančiąsias partijas, valstiečius-liaudininkus ir socialdemokratus.

Dėka šių buržuazinių partijų varžytinėm, darbininkai ir valstiečiai pradėjo spiestis į savo organizacijas, unijas. Pagelba unijų darbininkams pasisekė šiek tiek pagerinti savo būvį: darbdavius privertė truputį geriau apmokėti už darbą ir žmoniskiau elgtis su darbininkais.

Visos šios partijos besivaržydamos už pirmenybę, pastebėjo, kad darbininkai ir valstiečiai pradeda rūpintis savo vargingu gyvenimu, metė savo tarpusaves peštynes ir puolėsi smaugti darbininkus ir valstiečius.

Šiam žygiui jie susitarė iš anksto. Ir tik kuomet viskas jau buvo paruošta—17 gruodžio valstiečiai liaudininkai su socialdemokratais perduoda valdžią tautininkams ir k. demokratams.

Į pirmą kalėną, naujoji valdžia visu smarkumu ir žiaurumu puola darbininkų ir valstiečių organizacijas. Šimtus jų narių sukiša į kalėjimus o žymesniusius vadus net sušaudo.

Atlikę šį kruviną žygį, tarp šių plėšikų-žmogžudžių vėl iškyla tos pačios varžytinės, kuriai iš jų turi tekti pirmenybę plėšimuose. Šioje aviantiūroje geriausias valdiškas vietas pasisekė užgriebti tautininkams su Smetona ir Voldemaru priešakyj. K. demokratams teko prastesnės vietos ir todėl jie iš pavydo žiūri į savo bendrus.

Valstiečiai-liaudininkai su socialdemokratais labai patenkinti, gruodžio įvykiais ir jų atsinešimas link valdančiosios partijos pasyvų; žinoma, jie pasidarys aktyvūs tik tuomet, kaip jau baigsis pinigai, kuriuos jie pasiplėš sėdėdami valdžioje.

Bet jau šį kartą tarp šių partijų, tautininkų iš vienos pusės, k. demokratų iš kitos, varžytinės apsieiškia aštrioj formoj. K. demokratai ruošiasi net ginklu rankoj išmėtyti iš valdžios tautininkus, ir reikalui esant yra nutarta Smetoną ir Voldemarą visai nulinčiuoti.

Tautininkai sužinoję per savo šnipus jiems ruošiamą iš k. demokratų pusės pirtį, net suareštavo šios partijos įžymius šulus, Tomkų, Klīmą—ir pasiuntė juos į Varnių koncentracijos Liogerį. Beabejo, šiedu areštuotieji baudžiami nebus, nes už jų pečių stovi k. demokratų partija, kurie yra daug kartų stipresni už juos, nežiūrint, kad jie valdžioje ir pirmenybę turi.

Tai taip atrodo šių laikų aukščiausios rūšies vagys-plėšikai-žmogžudžiai, savė vadinanti kultūros ir civilizacijos nešėjais. Tokiais jie buvo yra ir bus, kol kapitalizmas ekzistuos ant šios žemės kamuolio. Jie netik Lietuvoje tokiais esą, bet visoje šalyse, kur tik yra kapitalistinė tvarka. Tarp jų skirtumas yra tame, kad vieni iš jų sugeba mikliau ir gudriau iškraustyti kišenių, mažiau užmušinėjant, o antri—tokį žygį išpildo nerangiau ir daugiau užmušinėjant. Ilgus laikus žmonija juos garbindavo ir net už juos meldavosi. Dėka darbininkų klesai, žmonija juos pradeda pažinti ir stengiasi nuo jų pasiliuosuoti. Ateis laikai ir jie išnyks... o už jų kruvinus, baurius darbus, paminklą baisy žmonija jiems pastatys.

Galų Trempas.

Kas Tie Fašistai?

(Tąsa)

FAŠISTŲ DEMONSTRACIJA KAUNE

Fašistai kas kartą darosi drąsesni. Nun žodžių jie eina prie darbų. Prisiruošimą prie smurto pradeda bandyti praktikoje.

Lapkričio 21 d. Kauno studentai (buožių ir dvarininkų sūnūs, fašistai) suruošia demonstraciją neva prieš „polonizaciją ir bolševizaciją“, Lietuvos. O tai buvo pirmas fašistų viešas manevras. Demonstrantams komandavo tokie krikščionių demokratų šulai, kaip Endziulaitis ir Krupavičius.

Savo kalbose fašistai atvirai skelbė valdžios nuvertimą. Jie staugė: „Šalin raudonieji komisarai!“, „Šalin žydų valdžia! Šalin budeliai!“ ir t. t. Policija bandė demonstraciją išvaidyti ir įvyko susikirtimas. Septyni policininkai sužeisti, o jų arkliai peiliais apibadyti. Kunigas Butvila ištraukė mieta ir drožė policininkui per galvą! Keli ir fašistai tapo apkulti.

Atmosfera įkaitus raudonai. Klerikalai-fašistai ir jų spauda paleidžia po visą kraštą šauksmą: „Žydų valdžios policija Lietuvos patriotams galvas skaldo, o Lietuvą parduoda Rusijai!“.

O ką veikė koalicinė valdžia? Ar ji ir dabar dar nematė, jog jai artinasi galas, jog kruvinieji fašistai griebis jai už gerklės ir pasmaugs? Taip, nematė. Lig žabalas ir raišas ubagas, jina svyruoja, graibstosi palei sienas, o ponai ministrai sušilę debatuoja seime! Vietoj griebti žmogžudžius už gerklės ir uždaryti juos už grotų, valdžia numoja į juos ranka ir palieka ramybėje. Liaudininkų organas „Lietuvos Žinios“ (Nr. 280, 1926) pasakė: „Et, girdi, vaikėzai pašūkavo, pašurmavo, tai ir viskas! Pagaliaus apsidžiaugė, kad „darbininkai visur komunistus veja nuo triūnos“, o socialdemokratams visur ima viršų ant bolševikų („L. Ž.“ Nr. 281)! Pagaliaus liaudininkų vadai begėdiškai pareiškė: „Esant tokiai padėčiai, labai aišku, kad Lietuvos laisvei ir jos nepriklausomybei daug didesnis pavojus yra iš raudonųjų bolševikų pusės, negu iš juodųjų fa-

šistų“ („Tėvynė“ Nr. 52, 1926.) Todėl, kad komunistai nuo pat šikūrimo koalicinės valdžios nurodė fašistų pavoju ir kvietė visus kovon prieš tuos žmogžudžius, tai liaudininkai sako, kad jie (komunistai) yra pavojingi Lietuvos laisvei ir nepriklausomybei, o fašistai neudaro jokio rimto pavojaus!

DARBININKŲ BALSAS

Socialdemokratų Partijos Centro Komitetas suaukia Kauno darbininkų susirinkimą į Tilmanso svetainę lapkričio 28, 1926, „protestui prieš fašistus.“ Revoliucinis „Darbininkų Atstovas“ taip pat ragina Kauno darbininkus visiems dalyvauti tame susirinkime ir pareikalauti valdžios, kad jina darytų žingsnius prieš kruviniuosius klerikalus. Tiek daug darbininkų suėjo, jog keli šimtai netilpo svetainės ir turėjo grišti atgal nuo svetainės durų. Socialdemokratų vadai, kalbėdami prieš fašistus, bandė išdergti ir komunistus, bet darbininkai neleido. Pagaliaus socialdemokratų komitetas pasiūlė susirinkimui rezoliuciją, smerkiančią fašistus, bet skelbiančią persekiojimą revoliucinių darbininkų ir skaldymą profesinių sąjungų. Komunistai ir „maksimalistai“ (socialistai revoliucionieriai) pasiūlė bendrą rezoliuciją, kurioje reikalaujama valdžios tuojau pažeboti fašistus, uždaryti jų organizacijas ir laikraščius, ir kviečiama darbininkus suvienytomis spėkomis kovoti prieš fašistinį pavojų. Susirinkimas beveik vienbalsiai priėmė komunistų-maksimalistų rezoliuciją.

Ka šitas susirinkimas parodė? Ogi tą, kad Lietuvos darbininkai jau aiškiai matė fašistinį pavojų ir atsisakė sekti paskui socialdemokratų vadus. Bet jie buvo beginkliai, jie neturėjo spėkos atremti ginkluotus fašistus. Koalicinė valdžia neprileido jų prie ginklų, kuomet fašistai buvo ginkluoti nuo kojų iki galvos!

KOALICINĖS VALDŽIOS NUVERTIMAS.

Grištame prie seimo. Klerika-

la duoda valdžiai interpeliacijas (pdausimus) vieną po kitam dėlei fašistų demonstracijos „nuslopino“ lapkričio 21 d. Jie stačiai pasako, kad jie vers valdžią nuo kojų. Pagaliaus pasijima balsą Voldemaras ir šio partijos varde pareiškia, jog jis pina užgria fašistų demonstraciją, gesčiausiai pasmerkia valdžią ir glojoja jai nuvertimu. Jis eina dar toliau ir užgieda, kad Lietuvai reikla monarchiškos valdžios! („L. Ž.“ Nr. 280.)

Valdžios ministrai—Šleževičius ožėla—aiškinasi, kaip jie nenori imti plauko nuo galvos nuo... Jie tiesiog maldaute maldaute opozicijos, kad jina liautūsi puosla valdžią. Jie nusistebi, kad Smetona ir Voldemaras atsidūrė klerikalų logeryj ir atvirai gina fašistus! Jai ir viskas. Nė žingsnio prieš fašistus ir jų ruošiamą smurtą. Balsų didžiama seimas išreiškia valdžiai jasitikejimą.

Gruodžio 16 d. seimas paima svarstyt biudžeto klausimą. Diskusijos karštos ir aštrios. Klerikalai aiškinasi, kaip jie nenori ne kalbėti, kaip tik apie nuogrivimą valdžios. Užėina tamsi naktis, o seimo posėdis tebesitęsia. Ateina ir ndaimgas rytas, trečia valanda.... Seime pasirodo ginkluoti oficeriai su Smetona ir Voldemaru priešakyje. Jie drąsūs... Jie žino, ko jie atėjo. Jie pareiškia: „Militarinės spėkos paima valdžią į savo rankas. Kurie neklusysitė, tie gausite kulka katon!“

Konstitucija! Seimas! Demokratai! Trauk juos velniai! Viskas sūvyėjo. Klerikalai sutrėskė tą konstituciją, kurią jie patys parašė ir priėmė!

Kruvina klerikalų-fašistų diktatūra įsteigta. Kabineto nariai padėti areštu.

KĄ LIETUVOS FAŠISTAI ATSTOVAUJA?

Visą Lietuvos valdančiąją klauką—buožes, dvarininkus, kunigus ir italistus. Visos šios valdančios klaušės grupės remia fašistus. Fašistai patys yra tų grupių karingasai elementas. Su jais nieko bendro neturi vargingieji valstiečiai ir darbininkai, t. y., milžiniška didžiama Lietuvos Gyventojų. Jie yra mirtini priešai valstiečių ir darbininkų. Jie laka jų kraują.

Jų politiniai vadai yra Smetona, Voldemaras, Krupavičius, Endziulaitis ir kiti dvarininkų ir klerikalų šunes. Ginkluotoms jų spėkomis vadovauja toki žmogžudžiai, kaip Grigaliūnas-Glovackis, Plekavičius ir Skorupskis. Skorupskis yra buvęs Rusijos carinės armijos oficerius. Vadinas, buvusieji Rusijos kraugeriai padėjo fašistams užkarti ant Lietuvos liaudies ginkluotą fašistų diktatūrą.

Negalima praleisti nepabriežus ir to, kad ir Lietuvos šauliai atsidūrė fašistų kempėj. Išvakarėse fašistinio smurto Šaulių Sąjungos organas „Trimitas“ turavojo fašistų juodašimtiškai „Tautos Valiai“ sekamai: „Dabar jau ne naujiena, kad didmieščiuose darbininkų suaukti susirinkimai profesijos klausimus svarstyti dažnai virsta priešvalstybiniais mitingais... Kaune pilna komunistinės literatūros, slaptos is viešos... Ne laikas dabar kalbėti apie partijų biznį ir pasaulėžiūrą. Visi seni laisvės kovotojai ir tie, kurie jaučia savyje plakančią lietuvių širdį, o gyslose tekančią lietuvišką prabčių kraują—tebudi mūsų brangios nepriklausomybės sargyboje! Tautiečiai! Laikas budėti!“

Tai kruvina fašistų giesmė. O daugybė amerikiečių rėmė šaulius. Ypatingai juos šelpė sandariečiai.

KĄ VEIKĖ LIETUVOS LIAUDININKAI?

Augelį amerikiečių labai nusitebino Lietuvos liaudininkų užsaiikymas. Mat, jie tikėjosi, kad liaudininkai yra geri „demokratai“, ir todėl visomis spėkomis kovos prieš fašistus. Bet išėjo kaip tik atbulai. Kitaip ir būti negalėjo, nes liaudininkai neatstovauja darbininkų klaušės, o tik darbininkų klaušės atstovai tegali kovot ir tekovoja griežtai su fašistais.

Nuvertę kabinetą, Smetona ir Voldemaras atsiminė konstituciją, kurią reikla priiekti „varde visagalinčio dievo“. Susaukė seimo posėdį, į kurį atėjo tiktai klerikalų bloko ir tautininkų gaivalai. Liaudininkas Šleževičius įteikė koalicinio kabineto rezignaciją, o prezidentas Grinius ją priėmė, pakviesdamas Voldemarą sudaryti naują kabinetą. Paskui pats Grinius oficialiai rezignavo iš prezidentystės ir klerikalai 38 balsais iš 85 narių išrinko Smetoną savo prezidentu.

Bus daugiau.

KORESPONDENCIJOS

PASEKMINGOS PRAKALBOS LA PLATOJ

Balandžio 24 d. Vietos italų Komgrupė surengė prakalbą. Kalbėjo d. d. Agenor Dalfi ir Rodolfo Ghioldi apie „Fašizmo kylimą“. Abu kalbėtojai nurodė, kad fašizmas pirmiausia įsikverbia į tas valstybes kur liaudis labiau suklaidinta socialistų, dvasiškijos ir panašių aferistinių avantiūristų. Kalbėtojai paminėjo ir Lietuvą, kame įvairūs socialistai veidmainingai pardavė liaudį krikščioniškai tautiškai fašistų budedlių valdžiai.

Kalbėtojai faktais darodė, kad dabar ant viso žemės kamuolio kovoja prieš fašistinį slobiną tik vienintelė Komunistų Partija, todėl kvietė visus darbininkus, nežiūrint tautos, tikybos, rasės, spiestis po raudona komunizmo vėliava, kad bendromis pajėgomis lengviau būtų galima atsispirti prieš fašizmą.

Publika kalbėtojams pritarė griausmingais delnų apladimentais. Po prakalbų buvo renkamos aukos italų komgrupės organui „La Ordme Nuevo“.

Tik labai gaila, kad šiose prakalbose nedaugiausia atsilankė lietuvių, nors čia jų gyvena gana daug. Tai vis apsirėiškimas stoka susipratimo. Man daug kartų teko išgirsti nuo draugų ir šiek tiek susipratusių—jei pavadinį į svetimkalbių prakalbą arba šiaip parengimus, tai jie

ranka numoja ir sako: tai bene mus čia liečia.

Taip, draugai, ir labai liečia. Nepamirškite, kad Lietuvoj nespėjo fašistai paimti valstybinį vairą į savo kravinas rankas—Italijos Musolinus mušė vardu visų fašistų pasveikinimo telegramą Lietuvos budeliams fašistams.

Taigi, matom, kad visų šalių fašistai veikia išvien. Tai ar mes galim veikt atskirai? Niekuomet, ir mes turime taip veikti. Jei italai arba ispanai ir kitokios tautos darbininkai suruošia prakalbą arba parengimus,—turime ir mes lankytis pas juos ir jei renkamos aukos—neatsisakykim niekuomet aukuoti, nes mūsų aukuoti centai veltui nenueis.

„Rytojui“, draugai, buvo minėta apie svarbiausią tarptautinę organizaciją MOPR. Šioji organizacija rūpinasi šelpimu politinių kalinių ir jų šeimynų. Todėl spieskimės į ją. Juk ir mes negalim būti tikri, kad ryt poryt ir čia fašizmas neišaugės. Ir tasyk kas bus?—ugi užsipildys kalėjimai darbininkais ir žinoma, labiausiai ateiviais, nes vietiniai fašistai, padedant buržuazijai, visokiais bėdas primes ateiviams. Taip lygiai kaip Lietuvoj, Lenkijoje ir kitokiose Europos valstybėse, visuomet stengiamasi apkaltinti šalies išdavikais, žydus.

Todėl draugai, mokinkimės veikti tarptautiniai, bendrai su visais darbininkais, o tuomet mes ne tik at-

sispirsim prieš fašizmą, bet ir galutinai pajiegsim jį sudaužyti.

J. Bie-kas.

Paskolino pinigų ir gavo lupti.

Villa Diego. Šiame mietyj jau nuo senų laikų chuliganizmas puikiai gyvuoja. Vieni užpuola iš pasalių ir kišenių iškrausto, kiti šiaip su visokiomis baikelėmis vilioja iš žmonių pinigų, o tretii—pinigų skoliniojai. Prie pastarosios šaikos priklausot net keli lietuviai, iš kurių net vieno diavryškumą verta paskelbt laikraštyje. Štai viens pavyzdys: Domas Urbaitis pasiskolino nuo S. D. 240 pezų del „statymo namo“. Skolintojas pasiskolino pinigų be jokių vekselių. Praėjo keletas mėnesių o pinigų vis neatiduoda. Skolintojas pareikalavo, kad D. U. nors kiek gražintų. Bet kur taul! D. U. kad atskratyt skolintoją išgalvojo bki špota: pasikviečia jį pas save svečius ir jis (D. Urbaitis) su savo ebru (M. Juška) taip pavaišino krėtais per galvą kreditorių, kad net nekuri laiką jam prisiėjo lovoj pagulėti.

Mušeikos apkaltinę skolintoją, pūk, jisai ejo pas D. U. žmoną. Jo žmona taip-gi patvirtina. Bet čia šikrujų yra padarytas suokalbis apie juos (vyro ir žmonos), kad atsikračiau senį, kuriam jie skolingi 240 pezų.

Kas gali manyti, kad senis tuėdamas 50 metų, eitų pas D. Ur-

baičio 26 metų moterį?

Gėdykitės jūs, niekšai, prieš visuo menę, taip begėdiškai apgaudinėdami žmones. Jūs apiplėšėte senelį, kuris taip sunkiai uždirbo ir senatvei laikėsi tuos centus.

Beje, šie chuliganai, labai save skaito „mokytais“ žmonėmis: vienas Lietuvoj perėjo „mišų maldas“ ir ant pomėtės išmoko, „Visų šventų litaniją“ antras—po biskį gieda bažnyčioj ant vargonų. Tai vis dievo tarnai.

D. Stalbo.

Fabiko darbininko daina.

Žiūrėk į plačiąją padangę: Dirbtuvių dūmų kamuoliai Juodi, verpetais susipynę, Pakilę aukštai debesiais.

Liepsnoja pečiai pragariniai Ir tyška kibirkštys ugnies; O ratai sunkūs geležiniai Tik zvimbiam, trankos, sukdamiės.

Šeimyna užiančių mašinų Traiena, kala nuolatos; Tarp dūmų, kibirkščių ugninių,— Ir viskas—del kitų naudos....

Veidai iškaite, prakaituoti, Rankos—pūslėtos visados; Drabužiai žiba alyvuoti— Pridengia kūną sopuliuos....

Pūslėtomis rankomis darbininkai, Tarp darbo verdančios vilnies... O, broliai, sesės, vienaminčiai Kada mums saulė užtekės?

Sipavičius.

Nenusisekės lošimas.

Rytojaus numeris 5 tipo D. M. R. sekretoriaus V. Kitro straipsnelis, kaip atsakymas Fašistų išvytam ir nušviečiantis šios organizacijos nuveiktų darbų eilę. Tarp kitko buvo sakoma, kad bal. 23 diena statoma dvi komedijos („Ponaitis“ ir „Jonas Nusižudė“) pilnai atitinka mūsų scenai, nes mūsų publika pasiilgusi juoko, o šiom-dviem kaip tik ir pajaukins.

Na, ir pajaukino... Niekas nesiuko iš to vaidinimo, tik iš to, kad taip daug buvo žadėta, o vaidinant užmiršta, kad reik „juokinti...“ Veikalai tušti, veikėjai be ūpo, o publika be kantrybės. Ne tie laikai ir ne vieta, kad darbininkai po sunkia ir varginga priešpaudos našta gėrėtusi tokiomis tuštybėmis. Darbininkui malonu žiūrėti kuomet jis mato scenoje atvaizdą savo gyvenimo, o ne kaip nusibizę ir prasišvilpę ponaičiai pantaplus lopo. Tokiomis priemonėmis tai buržuazinė inteligentija „taiso liaudį“, o mūsų visiškai skirtingos, kurių matoma Rateličiai dar toli nenusimano. Juokėsi kada tai ir iš to bet tik nedabar. Dabarties darbininkas juokiasi iš to, kuris iš kovos vėžės iškrypsta, lyg šleivo vežimo ratas.

Kas jau buvo—atsibuvo, bet D. M. Rateliui pastaba: nedaryti atžangos, nes šį kartą ji tiek jaučiama, kad ir pakęst negalima. Ne vien ką tušti veikalai, bet ir išpildymas atgrubęs.

Nesakyčiau nieko jei tai būtų du metai atgal. Dabar iš DMR. tikimasi daugiau.

Ateityj reikalinga gerinti sceną.

J.

Padėka.

Draugui J. Kanaverskiui kuris uoliai pasidarbavo scenoje del LDADPA 6-os kuopos surengto vakaro 30 d. balandžio š. m. Taipogi visiems draugams ir draugėms kurie atliko savo užduotis scenoje ir tvarkos palaikyme, išreiškiu širdingą padėkos žodį.

A. Šulcienėi (Vaclovienei), išreiškiu širdingą padėkos žodį, kuri dalino svečiams nuosavas, labai puikias gėles, ir už jas surinktus pinigų \$9,55 paaukavo LDADPA 6-ai kuopai. Turiu pasakyti, kad d. Šulcienė jau 4-tas kartas aukauja už gėles surinktus pinigus lietuvių draugijoms. Beto, užleidžia savo butą Cordobiečių lietuvių scenos mėgėjams del repetičių, kas sudaro daug patogumų draugijoms.

Draugui A. Januliui, kuris neuilstamai darbavosi vakaro rengime, taipogi visiems 6-os kuopos nariams už sąžiningą atlikimą savo pareigų, tariau širdingai ačiū.

Drg. Savickienei išreiškiame gilią užuojautos del jos sužeisto vyro, kurį suvažinėjo automobilis.

LDADPA 6-os kuopos pirmininkas Br. Klimavičius.

Lietuvis siuvėjas

Siuvu augštos rūšies vyriškus drabužius pagal naujausios mados. Turiu didelį pasirinkimą visokių audinių; taip-gi taisau ir prosinu. Darbą atlieku pigiai ir gerai.

J. Kaikaris

CALLE PATAGONES 925 B-AIRES Priimu užsakymus kiekvieną dieną nuo 12 val. 30 min. iki 2 v. ir nuo 7 val. 30 min. iki 10 v. p. — šventadieniais nuo 8 val. iki 12 val. ryto.

Pavyzdingas vakarėlis.

LDADPA 4-a kuopa, Berisso 30 d. balandžio surengė Lietuvišką vakarėlį. Vaidino „Į Rytų Šalį“ (pritaikinta pirmai gegužės) ir komediją „Uošvė į Namus, Tylos Nebebus“.

Publika lošimu buvo labai užganėdinta.

D. d. S. Lopeikaitė, U. Intaitė ir Skaržauskaitė padėklemavo gražiai eilutes iš darbininkų gyvenimo kuom visi gėrėjosi.

Po lošimų d. V. Venckūnas pasakė prakalbą, kurioje plačiai ir aiškiai nupiešė istoriją 1-os d. gegužės ir kokią ji svarbą turi del kovojančio visapasaulinio proletariato.

Drg. Venckūnas turėjo atsivežę daug darbininkiškos literatūros, kurią, beveik, visą išpardavė.

Bie-kas.

KAIP BERISIEČIAI ŠVENTĘ 1-ą GEGUŽĘS.

Neapsiriksiu pasakęs, kad Berisiečiams šį metų pirmą kartą teko matyti tokį milžinišką apvaikščių pirmos dienos gegužės.

Antrą valandą p. p. salėje „Benandino Rivadavia“ susirinko pilnatelė žmonių. Susirinkusieji įvairiomis kalbomis kartu užtraukė darbininkų giesmę „Internacionalas“. Susirinkusieji sveikino kalėjimus sėdinčius d. d. Moñasko, Sacc, Vanzeti ir Kinijos Revoliuciją.

Visokių tautų kalbomis buvo sakomos prakalbos. Lietuviškai kalbėjo d. Venckūnas.

Reikia pasakyti, kad d. Venskūnas, kaip darbininkas puikiai suprantant darbininkų padėtį ir todėl tapo puikiai jam sekasi tą viską nupiešti ryškiausiomis spalvomis. Drg. Venckūnas visiems suprantamai nupiešė darbininkų kovas pas mus (Argentinoje) ir kitur. Pagaliau gerbiams preligentas užbaigdamas kalbą p. reikėjo, kad darbininkai tik siliuosuoti iš kapitalistinės tik tokiu būdu kaip Rusijoje. Žodžiams minia pritarė griau gais delnų aplodismentais.

3 val. p. p. prasidėjo manifestacijos gatvėmis. Skaitlinga minia su raudonomis veliavomis vaikščiojo gatvėmis ir aukštai iškėlė nešę didžius žymųjų darbininkų vadų paveikslus: Lenino ir K. Markso.

Ant nešamų plakatų buvo matyti šie užrašai: „Lai gyvuoją Kinijos Revoliucija“, „Lai gyvuoją 8 val. darbo diena“, „Darbininkų mėnesinė alga turi būti 180 pezų“, „Šalin Fašizmas ir Kapitalizmas“, ir daug kitų.

Manifestantai nuolatos apsistavo ir iš minios išlįzdavo kalbėtojai, kurie ir sakydavo miniai prakalbas.

Manifestantai einant gatve Nueva York, apsistoję prie komunistų Rajono centro, ir iš abiejų pusių

VYRIŠKŲ RŪBŲ SIUVĖJAS. J NENISKIS

Calle Peru 1162 B-Aires.

Rūbai puošia miestų frantus
Ir aprengia elegantus
Geras jei pasiūsi siuvėjas —
Džiaugsiesi kur tik neėjęs —
Rūbą gražų girs visi...
Jei dabitas tu esi,
Ir siuvėjo reikalingas, —
Būk taupus ekonomingas!
Drąsiai ženki pas NENISKI,
Negaišiuodamas nė biškio,
Savo norą pasakyk
Ir drabužių užsakyk, —
Džiaugsiesi jojo darbu gryn,
Ir ne vienas — su kaimynul
Sveika bus plonai kišenei...

Darbas atliekamas Paryžiaus Berlyno madomis, taipgi greit ir sąžiningai. Kainos prieinamos. Turiu didelį pasirinkimą viokių medžiagų.

ryko karšti pasveikinimai. Čia buvo pasakyta daug prakalbų ir su-dainuotas Internacionalas.

Iš čia minia aplankė darbininkų klijūbą, kame veltui buvo dalinama arbata su užkandžiu. Čia jaunuoliai sudainavo Internacionalą ir kitas darbininkų dainas. Po jų sudainavo Internacionalą suaugusieji: ispaniškai, itališkai, rusiškai, lietuviškai, bugariskai ir žydiškai.

8 val. vakare manifestantai kupini reoliucijinio ūpo, išsiskirstė.

J. Bie-kas.

Rytojaus pajininkų žiniai

Draugai ir Draugės: Reikalinga užvesti B-vės pajininkų knygą, kuri ligi šiol dar nebuvo užvesta; todėl prašome kiekvieno neatidėliojant lais-kais prisiūsti savo pajaus numerį.

Siųskite šiuo antraštu:

Jose Jurgelaitis, Calle Peru 1162 B-Aires.

V. J. Venckūnas
B-vės pirmininkasJ. Jurgelaitis
B-vės Sekretorius.

LDADPA 5 kuopa Praneša

Kad 28 gegužės 8 v. 30 m. pp. Salione „S. C. de S. M. de Alsina“, Calle Parteta 2989, V. Alsina, įvyks šokių vakaras.

Draugai! Jei norite linksmai laiką praleisti—atsilankykite į šį vakarėlį. Jūs čia rasite savo draugus, pažystamus; pasikalbėsite apie savo kasdieninius reikalus ir tas viskas bus jums naudinga.

Jauni vaikinai ir merginos! Jūs čia atsilankę galite tapti vieni kitiems gyvenimo ir širdies draugai.

Jr žinote, draugai ir draugės, kad jūs lankydami darbininkų parengimuose—palaikote patį darbininkų judėjimą.

Todėl kviečiame kuoskaitlingiausiai atsilankyti.

Valdyba.

Darbininkų spauda gali gyvuoti patiems darbininkams jai palaikant.

A. A.

Š. m. 3 d. gegužės Basavil basoje persiskyrė su šiuo pasauliu Povylas Kačinskas, palikdamas nuliūdime gyvenimo draugą su trimis vaikučiais.

Velionis dirbo 16 m. gelžkelio fabrikc. Buvo laisvų pakraipų žmogus ir prigulėjo LDADPA.

Palaidotas vietos kapinėse. Lai būva jam lengva žemelėj ilsėtis po sunkių gyvenimo vargų.

Antanas Kačinskas.

TRUPINIAI.

Marsas gyvas.

Žinomas Amerikos fizikas prof. Koblencas tvirtina, kad Marsas esąs gyvas. Lovelio observatorijos tyrinėjimai parodė, kad Marso klimatas esąs panašus į žemės. Todėl ir teorija, kad Marsas apdengtas ledais ir negyvas, neturi mažiausio pagrindo. Marso pusiaujų temperatūra siekia 70 laipsnių Fahrenheito, o jo ašigaliuos 70—Centigrado.

Stambūs ir smulkūs vagys.

Vienas Amerikos laikraštis kadaise taip apibūdino vagis. Kas sugeba pavogti milijoną dolerių, yra laikomas finansų genijum, pasitenkinęs pusę milijono—didelio proto žmogus; kas paspruks pagrobęs 100.000 dol., gali vadintis vikriu vyruku, o kas 50.000 dol.—nenusisekęs vertėiva; pavogimas 25.000 dol. laikomas išaikvojimu, o 10.000 dol.—nevykusia spekuliacija; pavogęs 5.000 dol. laikomas svetimo turto pasisavintoju, o 1.000 dol.—apgaviuku; kas pavagia 100 dol.—laikomas plėšiku, o 10 dol.—niekšingu vagimi. Tačiau kas pasisavina mėsos gabalą ar duonos kamą, į tą visi žiūri kaip į nedorėlį, visai žuvusį žmogų.

Karvės mėgsta muziką.

Amerika yra žinoma, kaip įvairių naujenybių išradėja. Dabar nepersenai padarytas naujas originalus „išradimas“. Vienoje fermoje melžiant karvės groja gramafonas ir tvirtina, kad gramafonui grojant karvės duoda pieno daugiau 6%, kaip kad be muzikos. Kažin, kad pamėginus karvę nuvesti į šokių vakarą, gal dar daugiau duotų pieno? O gal vertėtų karvės mokytį muzikos?

Du draugu.

—Vakar parėjau įkaušęs ir atsigulčiau; šlyt, žiūriu, po mano lova gulį žmogus.

—Tai turbūt vagis?

—Ne, aš pats.

—Kaip gi jautiesi tu, jaunavedžiū būdamas? Girdėjau, tavo žmona esanti labai protinga moteriškė?

—Ir dar kokia! Ji kalba šešiomis kalbomis o aš aštuoniomis ir visgi mudu negaliva susikalbėti.

Rauja malda.

Senis buožė balsiai kalbėdamas ražančių, ėjo į laukus javų pažiūrėti. Priėjo gyvulių išėstą vietą ir ten netoli piemuo ganė:—Tėve mūsų, kurs esi danguose... „kam taip išganiai miežius, jau gausi kailin“ — ir nevesk mus į pagundymą... „ir ganyk geriau“ — bet gelbėk mus nuo pikto. Amen. Eina toliau, randa dar labiau išganyta... Melskis už mus griėšnus... „jau kaip pargins, vistiek rupūžiai nedovanosi“ — dabar ir valandoj smerties mūsų Amen.

LIETUVIAMS
DUODAMA ANT IŠMOKĖJIMO